

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Zdeňka Kühna, soudce Jana Kratochvíla a soudkyně Michaely Bejčkové v právní věci žalobce: **A. O.**, zast. advokátem JUDr. Martinem Knobem, Denisova 585, Jičín, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, Křížová 25, Praha 5 – Smíchov, proti rozhodnutí žalované o námitkách ze dne 15. 1. 2021, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 17. 3. 2022, čj. 32 Ad 3/2021-37,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Ustanovenému zástupci žalobce JUDr. Martinu Knobovi, advokátovi, **se přiznává** odměna a náhrada hotových výdajů ve výši **3 146 Kč**, která bude proplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalovaná zamítla žádost žalobce (stěžovatele) o invalidní důchod. Stěžovatel byl sice uznán invalidním pro invaliditu prvního stupně, ale protože ke dni vzniku invalidity nesplnil podmínku získání potřebné doby pojištění, nárok na invalidní důchod mu nevznikl [§ 38 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění]. Proti rozhodnutí žalované se stěžovatel bránil žalobou, kterou krajský soud zamítl. Soud se shodl se žalovanou na tom, že stěžovatel nezískal potřebnou dobu pojištění.

[2] Proti rozsudku krajského soudu podal stěžovatel kasační stížnost. Po jejím doplnění advokátem uplatnil dvě kasační námitky. Zaprvé, podklady pro výpočet potřebné doby pojištění by měla z úřední povinnosti vyhledávat žalovaná. To platí tím spíše, pokud jde o invalidní osobu ve věznici, která má jen omezenou možnost doklady o době pojištění dohledat. Důkazní břemeno nelze v tomto ohledu přenést jen na žadatele o důchod. Za druhé, stěžovateli prý měla být započtena delší doba než toliko jednoho roku (doba, kdy byl veden u úřadu práce jako uchazeč o zaměstnání), neboť u úřadu práce byl veden šest let.

[3] Ve věcech, v nichž před krajským soudem rozhodoval specializovaný samosoudce, se NSS zabývá tím, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje zájmy stěžovatele (§ 104a s. ř. s.), typicky zda je či není sporná otázka vyřešena judikaturou. Není-li tomu tak, NSS kasační stížnost odmítne pro nepřijatelnost (usnesení ze dne 26. 4. 2006, čj. 1 Azs 13/2006-39, č. 933/2006 Sb. NSS, a ze dne 16. 6. 2021, čj. 9 As 83/2021-28, č. 4219/2021 Sb. NSS, body 11-12).

[4] Stěžovatel žádné důvody přijatelnosti kasační stížnosti neuvádí. Ani NSS tu nevidí žádnou právní otázku, která není řešena dosavadní judikaturou. Kasační stížnost je proto nepřijatelná.

[5] *K první námitce ohledně rozložení důkazního břemene k prokázání doby pojištění:* k prokazování dob pojištění se NSS vyslovil již mnohokrát (srov. např. rozsudky ze dne 24. 10. 2007, čj. 6 Ads 22/2006-73, č. 2252/2011 Sb. NSS, nebo ze dne 19. 6. 2013, čj. 4 Ads 27/2013-20, bod 19). V nynější věci stěžovatel ani netvrdil (na což správně poukazuje ve vyjádření žalovaná), že je tu snad nějaká další doba pojištění, kterou zatím žalovaná nevzala na zřetel a kterou stěžovatel není s to z vězení prokázat. Proto jsou veškeré úvahy směrem k dalšímu dokazování a rozložení důkazního břemene nadbytečné.

[6] *Druhá námitka ohledně zápočtu doby, po kterou byl stěžovatel veden u úřadu práce jako uchazeč o zaměstnání,* je pak rozřešena již samotným textem zákona, který nevyžaduje žádný výklad. Podle § 5 odst. 2 písm. a) zákona o důchodovém pojištění platí, že pojištění jsou při splnění podmínek stanovených v tomto zákoně účastny též osoby vedené v evidenci úřadu práce jako uchazeči o zaměstnání po dobu, po kterou jim náleží podpora v nezaměstnanosti nebo podpora při rekvalifikaci, a v rozsahu nejvýše 3 let též po dobu, po kterou jim tato podpora nenáleží, ovšem *doba, po kterou podpora v nezaměstnanosti nebo podpora při rekvalifikaci nenáležela před dosažením věku 55 let, se do ní započítává v rozsahu nejvýše 1 roku.*

[7] NSS proto kasační stížnost podle § 104a s. ř. s. odmítl (výrok I). O náhradě nákladů řízení rozhodl podle § 60 odst. 1, 2 a § 120 s. ř. s. Stěžovatel úspěch neměl, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému pak náklady řízení nepřísluší – viz § 60 odst. 2 s. ř. s. (výrok II).

[8] Stěžovateli NSS ustanovil advokáta. Advokátovi JUDr. Knobovi se dle § 7 bodu 3, § 9 odst. 2, § 11 odst. 1 písm. a), d) a § 13 odst. 4 vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), přiznává odměna za zastupování 2 x 1000 Kč za dva úkony právní služby (převzetí zastoupení a sepsání kasační stížnosti) a paušální náhrada hotových výdajů 2 x 300 Kč, plus DPH 21 %, celkem 3146 Kč.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 14. října 2022

Zdeněk Kühn
předseda senátu